

december 2010
PPM

provinciaal platform minderheden
Gazet

Van de redactie

Met deze editie van de GAZET sluiten we alweer een jaar vol activiteiten en bijeenkomsten van het Provinciaal Platform af. We mogen terugkijken op een bijzonder en vooral inspirerend jaar. Het ambitieuze werkplan van ons platform is geheel uitgevoerd. Verspreid over de gehele provincie hebben we onze bijeenkomsten kunnen organiseren, vaak met medewerking van lokale (zelf)organisaties en collega maatschappelijke organisaties. We willen op deze plek ook onze waardering en dank uitspreken voor de prettige samenwerking met hen allen.

En natuurlijk zijn we al volop aan de slag met de voorbereidingen voor 2011. Wederom een uitdagend programma

met een zeer breed scala aan activiteiten. Uw aanwezigheid bij deze bijeenkomsten stelt ons platform zeer op prijs. Via deze GAZET informeren wij u over de data en tijdstippen – evenals via onze website.

Rest ons u allen een goede jaarwisseling toe te wensen en een goed begin voor 2011.

Redactie en bestuur Provinciaal Platform Minderheden

Van de voorzitter

Het einde van het jaar nadert. Een jaar dat gekenmerkt is door diverse ontwikkelingen op maatschappelijk en politiek gebied. Als gevolg van deze ontwikkelingen en de economische crisis hebben we samen met onze collega organisaties gekeken hoe we dit kunnen ombuigen in kansen. We hebben als provinciaal platform de ontwikkelingen van het afgelopen jaar goed gevolgd.

Onze bestuursleden wonen in verschillende gemeenten verspreid over de provincie Limburg. Hierdoor staan we dicht bij onze achterban. Deze input en de samenwerking met lokale zelforganisaties geeft ons de inspiratie voor het opzetten van activiteiten.

Onlangs bereikten ons berichten dat discriminatie aan het toenemen is. Reden voor steeds meer hoogopgeleide allochtone jongeren om te denken aan het verlaten van Nederland om elders hun toekomst op te bouwen. We blijven deze ontwikkelingen volgen en doen er alles aan om de provincie Limburg voor iedereen aantrekkelijk te houden.

Aissa Meziani

PPM Gazet december 2010

postadres ppm

Trudy Habets (secretaris) Neuborgh 16, 6002 XV Weert,
telefoon 0495 541310, e-mail g_m_habets@versatel.nl

redactie

Wim Brouns, Marjo Daniëls, Trudy Habets

postadres

PPM-Gazet, Postbus 306, 6400 AH Heerlen, telefoon 045 560 54 61

e-mail

m.daniels@maecon.nl

website

www.ppmlimburg.nl

samenstelling

Maecon, Postbus 306, 6400 AH Heerlen,

en redactie

telefoon 045 560 54 61, e-mail info@maecon.nl

website www.maecon.nl

vormgeving en druk

Hoenen&vanDooren, Creatieve Communicatie, St. Odiliënberg

mogelijk gemaakt door

Deze uitgave kwam tot stand dankzij financiële bijdrage van de Provincie Limburg

provincie limburg

Sport en diversiteit

De redactie heeft enkele interviews gehouden met mensen die op een actieve wijze bij de sport betrokken zijn. In de vorige GAZET heeft u de enthousiaste verhalen kunnen lezen van Chaymaa Bellakhal en Mohammed Arssi.

Nu treft u het verhaal aan van Loek Geraets, eigenaar van een sportcentrum, die met een enorme gedrevenheid vertelt over de vele (allochtone) sporters die wekelijks in zijn sportcentrum te vinden zijn. En last but not least de inspirerende verhalen van Anouar Hadouir die als profvoetballer bij Roda JC actief is.

Anouar Hadouir, topsporter bij Roda JC

Discipline

2 “Het was even wennen toen ik drie jaar geleden van Willem II in Tilburg naar Roda JC in Kerkrade kwam” zegt Anouar Hadouir. “Ik ben hier prima opgevangen maar al die verschillende taaltjes die hier in Limburg gesproken worden kende ik niet”. Ik kom uit Den Bosch. Daar ben ik als kleine jongen begonnen bij BVV. Ik ben vroeg begonnen, erg gestimuleerd door mijn vader die, net als mijn broers, helemaal voetbalgek is. Van hem heb ik altijd veel steun gehad. Zoals meereizen naar uitwedstrijden, aanmoedigen en stimulansen om de nodige discipline op te brengen. Dat is heel belangrijk als je echt iets van je voetbalcarrière wil maken. Niet roken of drinken, niet laat uitgaan, verstandig eten, op tijd rust nemen. Dat geldt trouwens voor elke sport. Soms is dat wel eens lastig als je ziet dat je vrienden uitgaan en je moet zelf op tijd in bed liggen. Maar door mijn grote motivatie en de steun van mijn familie kon ik dat goed opbrengen. Toen ik bij Willem II ging voetballen kwam daar nog het reizen bij. Dat kostte nog eens extra tijd. Maar ik wilde beslist profvoetballer worden en dan heb je dat er voor over”.

Een sporter kan een voorbeeld zijn voor anderen. Anouar ziet dat ook zo. “Zeker als je bekend wordt als sporter kijken veel kinderen naar je op. Maar ze moeten dan ook zien dat je daar hard voor moet werken. Dat kan kinderen stimuleren om dat ook te doen als ze iets willen bereiken. Wat de mensen niet altijd zien is dat de ouders daar een belangrijke rol in spelen. Nu zijn ze soms nog te weinig actief. Bij de jongere vaders begint dat wel te verbeteren”.

Sport integreert

In een profclub als Roda JC spelen jongens mee van allerlei herkomst. Dat zie je op het veld heel duidelijk. “Hier is afkomst niet belangrijk” zegt Anouar. “Het gaat om je inzet en wat je presteert. Op het veld ben je een voorbeeld voor het dagelijks leven. Sport integreert en dat kun je daar goed zien. Door het nauwe contact met elkaar raak je met elkaar vertrouwd. Sport is ook goed voor het beeld dat mensen van allochtonen hebben. Ze zien mensen presteren en het houdt je van de straat af zodat je geen verkeerde dingen gaat doen”.

Meisjes en sport

Dat meisjes sport bedrijven is voor Anouar geen thema meer. “Ook moslim meisjes moeten kunnen sporten. Ze hebben daar evenveel recht op als jongens. Je moet wel elkaars normen en waarden respecteren, bijvoorbeeld ten aanzien van kleding. Meisjes hebben wel meer steun nodig omdat sommige ouders nog aarzelen. Ouders moeten juist stimuleren”.

Nog enkele tips

Anouar heeft nog een paar tips voor jongeren die iets willen bereiken in de sport. “Je moet doorzetten, een doel hebben en alles doen om dat doel te bereiken. Te veel pushen door anderen is niet goed, je moet er vooral zelf plezier aan kunnen hebben. Denk ook op tijd na over wat je na de sport wil gaan doen. Na je dertigste worden je prestaties vaak al minder en als je stopt moet je nog heel wat jaren verder. De jongens hier doen dat ook. Ze maken allerlei plannen en sparen voor de toekomst. Als topsporter word je vroeg volwassen. Dan moet je soms moeilijke keuzes maken. Nadenken over wat je doet is dan erg belangrijk”.

Van je hobby je beroep maken

Een ideaalbeeld voor velen, van je hobby je beroep kunnen maken. Maar helaas is het niet iedereen gegeven om die droom ook te verwezenlijken. Loek Geraets daarentegen heeft de stoute schoenen enkele jaren geleden aangetrokken en runt sindsdien Sportcentrum Balance in Panningen.

Van trainer naar sportschooleigenaar

Op onze vraag hoe hij tot deze stap is gekomen vertelt Loek op bijzonder enthousiaste wijze: "Aanvankelijk ben ik gestart met het geven van een aantal uren training in de vechtsport. Hiervoor huurde ik een zaaltje. Deze trainingen – die ik verzorgde naast mijn drukke reguliere baan – verliepen zo goed, dat ik al snel overstapte naar een eigen ruimte. Omdat je dan bezig bent met de gehele organisatie, is de stap naar zelfstandig ondernemerschap een logisch vervolg". En die stap heeft Loek met succes gezet. Inmiddels bestaat de sportschool uit 2 vestigingen, met ruime openingstijden, een ruim aanbod dat voor iedereen toegankelijk is. Want zo vertelt hij verder "mijn streven is om een sportcentrum te zijn dat heel laagdrempelig is". Dat blijkt ook wel uit de bezoekers die in leeftijd variëren van 6 tot 80 jaar. In alle leeftijdscategorieën zijn allochtone sporters vertegenwoordigd (20 – 25%).

Veel allochtone sporters

Hoe heeft Sportcentrum Balance deze doelgroep kunnen bereiken en overtuigen van de voordelen om te gaan sporten?

Loek: "We zijn verheugd zo'n grote groep allochtone sporters in alle leeftijdsgroepen te mogen verwelkomen. Aanvankelijk kwam deze groep iets minder makkelijk de sportschool binnen, maar nadat er een vertrouwensbasis is gelegd, zie je een toename. Als de jeugd de stap heeft gezet en enthousiast zijn dan komen vaak ook hun ouders of familieleden". Loek is hierover zeer verheugd. "Ons sportcentrum is bedoeld voor IEDEREEN die graag onder begeleiding wil sporten. We hebben ook enkele allochtone medewerkers in dienst. Hiermee willen we ook een voorbeeld zijn. Iedereen is immers gelijk, zeker tijdens het sporten. De regels die in de sportschool gelden, gelden voor iedereen. Daarin wordt geen onderscheid gemaakt".

Sport is belangrijk

Op onze vraag hoe belangrijk sport voor Loek is, geeft hij aan: "Sporten is erg belangrijk voor mij. Dat is ook de reden dat ik

3

er mijn beroep van gemaakt heb. Meerdere malen per week vind ik nog ruimte om zelf actief aan sport te doen." Naast het sporten zelf, speelt ook het sociale aspect een belangrijke rol. Het is goed om te zien, dat mensen elkaar na het sporten hier in de ontmoetingsruimte treffen om samen iets te drinken en met elkaar te praten. We ziens zelfs dat mensen die een periode vanwege een blessure niet zelf kunnen sporten, wel even binnenlopen om voor het sociale gebeuren.

Het belang van sporten blijkt ook wel uit het brede aanbod en de ruime openingstijden waaruit voor iedereen wel een keuze gemaakt kan worden. Geen excuus dus om niet te sporten.

De toekomst

Sportcentrum Balance is nu gevestigd op 2 locaties. Loek vermeldt dat "het streven is om alles in 1 pand samen te brengen om daarmee nog efficiënter te kunnen werken. Het inspelen op nieuwe ontwikkelingen is een continu aandachtspunt evenals bijscholingen voor medewerkers. Maar vooral blijven sporten en positief denken!"

Afscheid bestuurslid

Sinds begin 2007 ben ik bestuurslid van het Provinciaal Platform Minderheden. Sindsdien heb ik mijzelf zoveel mogelijk proberen in te zetten voor de onderwerpen die mijn achterban interesseren. Vooral de Turkse gemeenschap in Roermond wilde ik graag bewust maken van de activiteiten van PPM. Dit is gedeeltelijk gelukt, maar er moet nog meer werk verricht worden op dit gebied.

Helaas moet ik mededelen dat ik na een periode van drie jaar heb besloten om te stoppen als bestuurslid bij PPM. Reden hiervoor is dat mijn masteropleiding heel veel tijd vergt, waardoor het heel moeilijk is om PPM de benodigde aandacht – die ik zou willen geven – ook daadwerkelijk te geven.

Ik wil mijn mede bestuursleden bedanken voor de leuke en leerzame periode bij PPM en wens hen veel succes met het uitvoeren van nog meer succesvolle activiteiten.

Gokhan Arslantas

Verslag informatiebijeenkomst pleegzorg

29 oktober 2010 te Roermond

Aanleiding

Bij de allochtone doelgroep bestaan onduidelijkheid en vooroordelen over de dienstverlening van de pleeg- en jeugdzorg. Uit eerdere studiedagen van zowel SMKK als PPM blijkt dat er nog steeds sprake is van een taboe dan wel een gevoel van schaamte met name bij de eerste en tweede generatie. In geval van problemen geeft men de voorkeur aan het zoeken naar een oplossing in de eigen familiekring. Allochtone ouders zijn onvoldoende bekend met de pleegzorg in Nederland.

Daarnaast ervaren de professionals dat het lastig is om allochtonen te bereiken voor de invulling van vacatures maar zeker ook voor het vervullen van de rol van pleegouder.

4 Reden voor PPM en SMKK deze regionale bijeenkomst te organiseren om informatie te verstrekken over de mogelijkheden van instellingen voor jeugdzorg. Maar ook om een discussie op gang te brengen met allochtone ouders over het gebrek aan allochtone pleegouders en het stimuleren van allochtone jongeren om in de jeugdhulpverlening aan de slag te gaan.

Korte film en interview met een pleegkind

Het programma start met een korte film die weergeeft hoe een Turks pleegkind een warme ontvangst krijgt in een Turks pleeggezin. Een situatie die beschrijft hoe de opvang van een kind op een positieve wijze kan verlopen. Vervolgens is er een verhaal van een pleegkind (Fatima) dat binnenkort de leeftijd van 18 jaar bereikt. Zij wil haar kant van het verhaal vertellen in een interview. Emotioneel is het voor haar nog te lastig om zelf aanwezig te zijn om over haar situatie te praten.

Nu zij terugkijkt op de periode als pleegkind, geeft zij aan dat er altijd veel vragen door haar hoofd hebben gespeeld. Wat gaat er gebeuren, waar ga ik naar toe, hoe lang moet ik daar blijven, zie ik mijn ouders nog? Vragen waarop nooit een antwoord kwam. Dat is voor haar een aandachtspunt voor de hulpverleners. Ook voor kinderen is het belangrijk om duidelijkheid te krijgen. Aan kinderen die in eenzelfde situatie als Fatima verkeren, wil ze meegeven: Stel je vragen!

Een ervaren pleegouder

Toos Basarici heeft al vele pleegkinderen een tehuis geboden in de afgelopen 33 jaar. Zij is een Nederlandse vrouw gehuwd met een Turkse man. Alle contacten met de pleegkinderen zijn heel goed verlopen. Religie is nimmer een probleem geweest. Er zijn immers niet zoveel verschillen tussen bijbel en koran. Het is belangrijk om elkaar met respect te behandelen en open te staan voor elkaars cultuur. Dit biedt je een enorme rijkdom. Mw. Basarici ziet het dan ook niet als een probleem om moslimkinderen in een niet moslimgezin op te nemen (of andersom). Juist door respect en begrip kun je elkaar een helpende hand bieden.

Centrum voor Jeugd en Gezin

Mw. Bettine Arink (coördinator van het CJG Maasgouw) geeft een toelichting op het ontstaan en werkwijze van het CJG. Op initiatief

van voormalig minister Rouvoet is het CJG opgericht met als doel op een effectieve wijze hulp te kunnen bieden. De samenhang in de samenleving is steeds belangrijker. Ouders ervaren de vele loketten op het terrein van de jeugdzorg als onduidelijk. Wanneer moet ik waar zijn? Ouders willen graag snel een antwoord en niet van het ene loket naar het andere gestuurd worden. In het CJG zijn een aantal organisaties samengevoegd juist om de ouders meer duidelijkheid te bieden en informatie en advies dichterbij de mensen te brengen. De doelgroep voor het CJG: (aanstaande) ouders, kinderen tot 23 jaar, verzorgers, vrijwilligers en professionals die zich bezighouden met jeugd en jongeren.

Ouders hebben veel vragen bij de opvoeding van hun kinderen. Opvoeden is ook niet makkelijk. Het CJG biedt ouders de mogelijkheid hun vragen te stellen over opvoeden, opgroeien, onderwijs, gezondheid.

Het CJG is geen instantie die langdurige hulp biedt. In principe zijn er maximaal 3 gesprekken met ouders waarna een doorverwijzing volgt. Bij een eerste contact probeert het CJG de exacte vraag of probleem helder te krijgen. Deze vraag bespreekt CJG met de betrokken organisaties en binnen 1 week ontvangen de ouders een antwoord op hun vraag dan wel een advies over het vervolg. De ervaringen met de allochtone ouders is dat deze niet alleen iets op papier willen, maar ook concrete acties willen zien. Dat doet het CJG ook door snel een antwoord te bieden en iets voor de ouders te regelen.

Na de pauze kunnen de aanwezigen vragen stellen aan het panel bestaande uit:

Mw. T. Basarici (pleegouder), Mw. B. Arink (coördinator CJG), Mw. A. Kruijzen en Mw. M. Wolter (Rubicon pleegzorg).

Het CJG bereikt tot nu toe weinig mensen van allochtone afkomst. Is dat voor het CJG een aandachtspunt?

Het CJG is actief om ook die doelgroep te bereiken. Er zijn contacten gelegd met sleutelfiguren om dat verder uit te bouwen maar ook bijeenkomsten zoals deze in Roermond zijn voor hen van belang. Een suggestie vanuit de zaal is om samenwerking te zoeken met welzijnsorganisaties. Dit zijn organisaties die bij de allochtone doelgroep goed bekend zijn.

Over het algemeen zijn er binnen de organisaties voor jeugd/pleegzorg weinig allochtone medewerkers. Voor hulpverleners is het van belang zich te verdiepen in andere culturen (bijvoorbeeld een training interculturele communicatie). Op die manier is er meer begrip voor elkaars situatie. Allochtonen lossen hun problemen voornamelijk binnen de eigen familie op; zij treden daar niet makkelijk mee naar buiten. Pas als er een vertrouwensband is opgebouwd, zullen zij naar buiten treden.

Vanuit de zaal komt de opmerking dat het niet zo mag zijn dat uitsluitend allochtone medewerkers met de doelgroep allochtonen werken (en idem voor autochtonen). Iedere medewerker in de jeugd-/pleegzorg behoort zijn gehele doelgroep te begrijpen. Die competentie moet bij elke hulpverlener aanwezig zijn.

Welke weg moet een ouder bewandelen die problemen heeft met de opvoeding van zijn/haar kind? Hoe komt hij/zij terecht bij de jeugd-/pleegzorg?

Als ouders in contact komen met pleegzorg is er al veel aan vooraf gegaan. Bureau Jeugdzorg wordt ingeschakeld als andere organisaties constateren dat het beter is het kind – al dan niet tijdelijk – uit huis te plaatsen. Maar het is niet per definitie zo dat als je bij bureau jeugdzorg terecht komt, je kind uit huis geplaatst wordt. Allereerst zijn er gesprekken met de ouders zelf om te achterhalen welke problemen spelen en welke oplossing dan het beste is voor het kind. Als het besluit is genomen om het kind uit huis te plaatsen, is er wel overleg met de ouders over de plek waar het kind opgevangen wordt. Indien mogelijk is er ook vooraf contact tussen ouders en pleegouders. De contacten met bureau jeugdzorg kunnen vanuit diverse invalshoeken komen. Denk bijvoorbeeld aan de ouders zelf, de omgeving, school, huisarts.

Op welke wijze werft Rubicon allochtone pleegouders?

O.a. door het bijwonen van dit soort informatiebijeenkomsten en samenwerking te zoeken met (zelf)organisaties die met en voor de doelgroep allochtonen werken. In de afgelopen jaren ziet Rubicon wel een toename van allochtone pleegouders. Door het zetten van telkens kleine stapjes boeken de organisaties wel vooruitgang. Er zijn ook bijeenkomsten geweest in de moskee en in scholen. SMKK heeft een brochure samengesteld over de pleegzorg. Het is

hun intentie om te komen tot een “pool” van pleegouders en deze dan ook de benodigde begeleiding te bieden.

Hoe kan ik pleegouder worden?

In principe kan iedereen pleegouder worden. Er zijn echter enkele uitzonderingen: zo mag je geen strafblad hebben. De samenstelling van het gezin is niet bepalend, die mag zeer divers zijn. Het moet wel een stabiele gezinssituatie zijn.

Als je interesse hebt om een pleegkind in huis te nemen, kun je dat kenbaar maken bij het bureau jeugdzorg. Deze organisatie geeft informatie en verzorgt de voorbereiding op het pleegouderschap (training). Als je pleegouder bent, krijg je te maken met de pleegzorgwerker. Dit is iemand die regelmatig op bezoek komt om te kijken of alles goed verloopt. Dit alles in het belang van de ontwikkeling van het kind.

Mag ik een pleegkind meenemen op vakantie naar het buitenland?

Je moet wel zorgen dat je de benodigde papieren hebt maar het is zeker mogelijk om je pleegkind mee te nemen. In sommige gevallen is ook de toestemming van de biologische ouders of bureau jeugdzorg nodig.

Voor het complete verslag zie

www.ppmlimburg.nl of www.smkk.nl

Stichting SCAN viert 10 jarig bestaan

De Stichting Solidariteits Comité Afghanistan Nederland in Heerlen vierde op 10 oktober j.l. 10 jaar werken aan de wederopbouw van Afghanistan. Dat gebeurde tijdens een solidariteitsmaaltijd in de Luciushof te Heerlen. Daarmee sneed het mes aan twee kanten. De deelnemers kregen een heerlijke maaltijd voorgeschoteld van Afgaanse gerechten, waarvan de opbrengst ten goede komt aan de projecten van SCAN. Daarnaast kregen ze tijdens de maaltijd te zien wat er in de afgelopen jaren gedaan is met het geld en de goederen die SCAN bij elkaar gebracht heeft. Daarvan is de bouw van de meisjesschool in Herat het belangrijkste project. Deze school voor 500 meisjes is klaar en kan in maart, bij het begin van het nieuwe schooljaar, in gebruik worden genomen. Aan deze school hebben ook de mensen in Herat een belangrijke bijdrage geleverd, vooral in de vorm van de bouwgrond, het leveren van arbeid en het dragen van medeverantwoordelijkheid voor de bouw. Dit is erg belangrijk omdat de school daarmee door de gemeenschap als háár school gezien wordt, waardoor men ook in de toekomst goed zal zorgen voor de in stand houding ervan. Met het realiseren van deze school zijn ook bruggen geslagen tussen Afghanistan en Nederland. Ook al hebben mensen geen direct contact met elkaar, toch weet men van elkaars betrokkenheid. SCAN organiseert namelijk regelmatig bijeenkomsten en bezoekt scholen om te laten zien wat ze doet. Ook in Herat vertelt ze over wat er in Nederland gebeurt en dat stimuleert aan beide kanten.

In de afgelopen tien jaar heeft SCAN nog meer grotere en kleinere projecten gerealiseerd. Zo zijn er schoolmeubels, schoolborden, boeken, computers, ziekenhuisspullen, kleding en speelgoed naar Afghanistan gebracht. Bijzonder is ook het brievenproject. Kinderen van basisscholen in Heerlen en Herat hebben elkaar briefjes en vooral tekeningen gestuurd. Tekeningen zeggen soms meer dan woorden en je hoeft ze niet te vertalen. Ook zo sla je bruggen. Voor de toekomst heeft SCAN een nieuw project op stapel staan. Ze wil scholen gaan helpen met het opzetten van eigen bibliotheken. Er gebeuren dus ook heel positieve dingen in Afghanistan ondanks de oorlog. En naast SCAN zijn er nog meer organisaties van Afghanen en Nederlanders in Nederland actief die hun bijdrage willen leveren aan de wederopbouw. Daarover horen we in Nederland eigenlijk te weinig.

Wie meer wil weten kan terecht op de website van de Stichting SCAN: www.StichtingSCAN.com.

Kinderen van Afgaanse school krijgen tekeningen uit Nederland

Verslag informatiebijeenkomst pleegzorg

19 november 2010 te Maastricht

De gastvoorzitter – de heer Mohamed Bouassria - vraagt de aanwezigen te reageren op 5 stellingen die betrekking hebben op het imago van de jeugd-/pleegzorg in Nederland gezien vanuit het oogpunt van de cliënt.

Als je bij bureau jeugdzorg met een hulpvraag komt, krijg je 10 hulpvragen erbij.

De aanwezige medewerkers van bureau jeugdzorg kunnen zich deze reactie vanuit de invalshoek van de cliënt heel goed voorstellen. De hulpverlening heeft te maken met een scala aan protocollen die de cliënt als heel belastend ervaart. Van overheidswege zijn enige tijd geleden de protocollen aangescherpt als gevolg van enkele incidenten met ernstige consequenties.

6

De hulpverleners zelf zijn het niet eens met deze stelling. De wijze waarop zij werken is erop gericht dat het belang van het kind voorop staat. Dit vereist dus een zeer zorgvuldige aanpak. Wel vragen zij zich intern af “hoe kunnen we het proces simpler maken? Hoe kunnen we de drempel voor de cliënten (en met name voor de doelgroep allochtonen) verlagen. De aanpak van de bureaus jeugdzorg is nog te weinig multicultureel. Bij Xonar en bureau jeugdzorg Maastricht bijvoorbeeld is interculturele communicatie nu onderdeel van het beleid.

Het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG) is als nieuwe organisatie al een stuk laagdrempeliger. Zij staan dicht bij de mensen, vaak ook door de bewust gekozen locatie waar vooral ouders bekend zijn. De insteek van het CJG is vooral gericht op preventie. Vroegtijdige signalering van problemen of knelpunten voorkomt dat deze escaleren en er op een later moment veel meer zorg nodig is.

Het enige dat bureau jeugdzorg doet, is jouw kind uit huis halen.

Een herkenbare stelling, die vaak al in het eerste gesprek aan bod komt. In de belevingswereld van veel mensen is dit de praktijk als je met bureau jeugdzorg te maken krijgt. Maar dat is natuurlijk niet zo. Uithuisplaatsing van een kind gebeurt niet zomaar. Het kan ook alleen op een besluit van de kinderrechter. Bureau jeugdzorg krijgt dan de opdracht om dit ook daadwerkelijk uit te voeren. Omdat het voor iedereen die ermee te maken krijgt emotioneel en pijnlijk is, probeert bureau jeugdzorg met de uitvoering ook zo secuur mogelijk om te gaan. Maar in de meeste situaties brengen de medewerkers van bureau jeugdzorg samen met de ouders het probleem in kaart en zoeken dan gezamenlijk naar een passende oplossing.

Bureau Jeugdzorg: zij zijn niet voor maar tegen jou.

Ook hier gaat het wederom om een imago in de samenleving dat de hulpverleners zelf willen weerleggen. Een informatiebijeenkomst zoals deze is daar een aanzet toe. Gericht informatie verstrekken aan de doelgroep en reageren op hun vragen en vooroordelen.

Allochtonen hebben de neiging om hun opvoedingsproblemen te verbergen totdat deze escaleren.

Herkenbaar is dat allochtone ouders vaak in eerste instantie hulp zoeken in de eigen omgeving of de moskee. Een gevoel van schaamte maakt dat ouders niet altijd naar buiten treden met problemen.

Voor leerkrachten in het onderwijs is het vaak lastig om ouders direct aan te spreken, omdat de betrokkenheid van allochtone ouders bij het onderwijs vrij beperkt is. Een advies aan deze leerkrachten is om heel gericht de moeders te benaderen. Moeders staan vaak wel open om “problemen” met elkaar te bespreken of vragen aan elkaar te stellen, waardoor problemen voorkomen kunnen worden. Ze kunnen elkaar tips geven en de ervaringen delen.

Pleegouderschap wat houdt dat in?

Een ervaren pleegmoeder Toos Basarici vertelt over haar ervaringen. Haar start als pleegmoeder is ontstaan uit een verzoek van de postbode die bij een gezin in de buurt problemen signaleerde. Het gezin zelf wist niet waar men met hun hulpvragen terecht kon. Mw. Basarici heeft contact gelegd met het gezin en zo is de rol van pleegmoeder op haar pad gekomen. In de afgelopen 35 jaar heeft zij meerdere pleegkinderen opgevangen en verzorgd. Met allen is er steeds een heel goed contact geweest. Waar mogelijk heeft zij ook het contact met de biologische ouders altijd onderhouden. De religie is nimmer een probleem geweest. Er zitten niet zoveel verschillen tussen bijbel en koran. Het is belangrijk om elkaar met respect te behandelen en open te staan voor elkaars cultuur. Dit biedt je een enorme rijkdom.

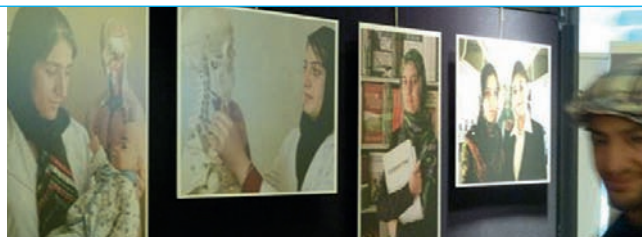
De vraag of het wenselijk is een apart onderdeel binnen pleegzorg in het leven te roepen voor de allochtone pleegzorg, beantwoorden de professionals ontkennend. Het is niet wenselijk om aparte eilandjes te creëren. We kennen in Nederland een multiculturele samenleving ook wat de pleegzorg betreft.

Conclusies

SMKK en PPM ontvangen regelmatig signalen van ouders die ruimte willen bieden aan pleegkinderen binnen hun gezin. Xonar pleegzorg wil graag met potentiële allochtone pleegouders in contact komen en hun training op deze doelgroep afstemmen. Door het onderhouden van goede contacten tussen de organisaties maar ook met de achterban moeten we hierin een stap in de goede richting kunnen zetten.

Een vervolgstap is om de behoeften van zorgvragers en zorgaanbieders in kaart te brengen en op basis daarvan vervolgstappen te formuleren.

Fototentoonstelling “Mijn school is mijn toekomst”

De stichting Ariana – studiefonds voor Afghaanse vrouwen – geeft sinds 2003 financiële steun aan meisjes van 15-25 jaar uit arme families in Kabul. Met deze steun zijn de meisjes in staat een opleiding te volgen. De impact van onderwijs reikt verder dan de meisjes zelf. Het verstevigt niet alleen hun eigen positie, maar ook hun naasten. Familieleden profiteren hiervan. Goed opgeleide vrouwen kunnen hun kennis en motivatie overdragen op hun kinderen. Een goede opleiding biedt goede perspectieven. Het vergroot de kans op een beter leven. De vrouwen met een opleiding zijn van groot belang voor de verdere ontwikkeling van de samenleving in hun land.

De fototentoonstelling “Mijn school is mijn toekomst” geeft een beeld van de impact van onderwijs voor de meisjes in Kabul. Fotografe Gitta van Buuren geeft met haar foto's een impressie van de impact van onderwijs op de studentes en hun familie. Gitta van Buuren is cultureel antropologe en fotojournalist. Vanaf 2003 heeft zij diverse malen een bezoek aan Afghanistan gebracht en werkte aan langdurige fotoseries. In opdracht van de stichting Ariana heeft zij de fototentoonstelling “Mijn school is mijn toekomst” samengesteld.

De tentoonstelling is geopend op 15 oktober jl in Maastricht en is nog te zien in

- Venray (Wonen de Horst, Jacob Marisstraat 11) van december 2010/februari 2011
- Valkenburg (Heuvellandbibliotheek, Berkelplein 99) in april 2011
- Maastricht (Mondiaal Centrum, Cortenstraat 4) van juli t/m augustus 2011
- Maastricht (Gouvernement) december 2011 t/m januari 2012

Voor meer informatie

Ariana • Ariana_afgha@hotmail.com

7

40 jaar Marokkanen in Limburg

“Hoe snel gaat de tijd”, zullen sommigen van u misschien denken als ze zich realiseren dat de eerste Marokkaanse gastarbeiders al meer dan veertig jaar geleden naar Limburg zijn gekomen. Rond 1970 zijn de eerste arbeiders uit Marokko geworven om de tekorten aan arbeidskrachten in de Limburgse mijnen en fabrieken op te lossen. In 1973 werden alle wervingsacties stopgezet. Daarna is de migratie van Marokkanen naar Limburg natuurlijk doorgedaan, maar nu in de vorm van gezinshereniging en gezinsvorming. Vooral de ouderen zullen zich de gezellenhuizen en de pensions herinneren waar ze werden ondergebracht. Goedkoop maar wel met velen op elkaar gepakt en niet altijd even veilig. De Limburgse Immigratie Stichting zorgde voor sport en ontspanning, hulp bij formaliteiten, controleerde de pensions op veiligheid en hygiëne, probeerde ruzies op te lossen, bemiddelde bij de baas als dat nodig was en nog veel meer. Die taken werden sterk uitgebreid toen de gezinnen overkwamen. De kinderen moesten naar school, de Nederlandse taal moest geleerd worden, de mensen moesten elkaar kunnen ontmoeten en er waren maatschappelijke voorzieningen nodig.

Derde generatie

Die tijd is voorbij. Inmiddels groeit de derde generatie op, de mensen maken deel uit van de Nederlandse samenleving en velen voelen zich intussen meer Nederlander dan Marokkaan. Intussen hebben ook al heel wat mensen van Marokkaanse afkomst een mooie carrière opgebouwd en anderen zijn daar mee bezig. Er is dus nogal

wat gebeurd in de afgelopen veertig jaar. De moeite waard om te gedenken en herinneringen op te halen. Het Provinciaal Platform Minderheden, de Stichting Noemidia en het Limburgs Museum in Venlo hebben daarom besloten de handen ineen te slaan. Ze organiseren gezamenlijk een bijeenkomst waar op serieuze en ontspannen wijze wordt stil gestaan bij deze historische gebeurtenis. De Provincie Limburg maakt deze bijeenkomst financieel mogelijk en toont zo haar waardering voor dit initiatief.

Uitnodiging

Op 30 januari 2011 bent u uitgenodigd voor een middag met een lezing, film, muziek en vooral met verhalen van uzelf en anderen in het Limburgs Museum te Venlo. Zo is er een verzameling van foto's uit privé albums te zien en vertellen pioniers over hun ervaringen. Ook wordt een film vertoond over Marokkaanse arbeiders in de mijnen. Misschien ziet u zichzelf daar nog in terug. De dag begint om 13.00 uur en duurt tot ongeveer 17.00 uur. Het Limburgs Museum bevindt zich in Venlo schuin tegenover het station, Keulse Poort 5.

Meer informatie is te verkrijgen bij PPM (Dahou Naili 06 17385535) of www.ppmlimburg.nl, Noemidia, Limburgs Museum www.limburgsmuseum.nl en www.kleurbekennen.nl.

Het Limburgs Museum heeft onlangs een grote zaal opnieuw ingericht en een website geopend waar uitgebreid aandacht is geschonken aan de migratie naar Limburg.

Slotmanifestatie Dialoogbus on Tour

Per 31 december a.s. eindigt het driejarige project Dialoogbus on Tour. Een project geïnitieerd door Maecon en mogelijk gemaakt door een subsidie van het Ministerie VROM (regeling Ruimte voor Contact) en de Provincie Limburg. Het bestuur van PPM was in de persoon van Sharmila Rambaran vertegenwoordigd in de stuurgroep van het project.

8

Om het project ook daadwerkelijk af te sluiten heeft op 20 oktober in de Roermondse wijk Donderberg de slotmanifestatie plaatsgevonden. Hiervoor is samenwerking gezocht met het project Uit de Wijk, In de Wijk omdat beide projecten dezelfde doelstelling beogen. Bewust is gekozen voor de wijk Donderberg omdat beide projecten in deze wijk diverse activiteiten hebben uitgevoerd. Jongerenvereniging KPJ Limburg was eveneens betrokken bij deze slotmanifestatie met hun project Talk of the Town. De slotmanifestatie was enerzijds bedoeld als formele afronding van de projecten maar aan de andere kant ook om te benadrukken dat het thema zelf – duurzame contacten - niet afgelopen mag zijn maar doorgaat in de wijk zelf. In de Donderie vinden in de middag activiteiten plaats voor en door jongeren: een doorlopende bioscoop met films voor elke leeftijd, diverse workshops rapen en soccer showdown (SSD) onder leiding van professionals. De belangstelling voor deze workshops is overweldigend. Om 16.00 uur vindt het officiële gedeelte plaats met een presentatie van de projec-

ten Dialoogbus on Tour en Uit de wijk, in de wijk. Met de sleuteloverdracht van de bus sluit Maecon het project af. Het project Uit de wijk, in de wijk heeft een fotoboek samengesteld dat de projectleider overhandigd aan de burgemeester van Roermond, dhr. H. van Beers. De aanwezige jongeren gaan vervolgens aan de hand van enkele stellingen in debat met de panelleden: Dhr. H. van Beers (burgemeester van Roermond), enkele raadsleden en jongeren. Het debat staat onder leiding van Selcuk Ozturk. Het is een zeer levendig en interactief debat gericht op het thema jongerenparticipatie. Na het officiële gedeelte vindt in de Donderie de Roermond Talent Show plaats. Diverse lokale artiesten nemen op het podium plaats om hun talent aan het publiek te tonen. De belangstelling voor deze optredens was enorm. De optredens zijn beoordeeld door een vakkundige jury. De 16 jarige Fatisha Elizabeth – met een schitterende dans act - mag zich de winnaar noemen van deze Talent Show.

Anti Discriminatie Voorziening in bus en trein

Als u de afgelopen dagen in Limburg met de bus of de trein van Veolia hebt gereisd is het u misschien opgevallen: een reclamefilmpje van de Anti Discriminatie Voorziening Limburg. Juist in deze tijd waarin bevolkingsgroepen scherper tegenover elkaar komen te staan, ligt discriminatie op de loer. In het filmpje kunt u zien waar u terecht kunt als u slachtoffer bent van discriminatie of daarvan getuige bent. Discriminatie kan betrekking hebben op ras, seksuele gerichtheid, politieke overtuiging, geslacht, handicap of chronische ziekte, leeftijd, levensovertuiging, religie en burgerlijke staat. Er kan ook sprake zijn van ongelijke behandeling. Juridisch is dat anders maar ook hier kan vaak iets aan gedaan worden. Onderscheid maken tussen mensen is niet altijd hetzelfde als discriminatie en discriminatie is niet altijd strafbaar. In wetten en regels is aangegeven wat wel mag en wat niet, bijvoorbeeld in artikel 1 van onze grondwet. Discriminatie is ook niet altijd te bestraffen omdat het bewijs moeilijk te leveren is. Vaak is het meer een kwestie van gevoel dan van feiten. Waarom dan toch melden.

Klachten melden is belangrijk

Als u zich gediscrimineerd of ongelijk behandeld voelt, is het goed als u ergens met uw klacht terecht kunt. Al is het maar om uw verhaal een keer kwijt te kunnen. Elke gemeente heeft daarom een discriminatiemeldpunt ingericht en er is een provinciaal bureau dat uw klacht kan behandelen. Deze bureaus werken samen.

Bij een meldpunt kunt u terecht om uw klacht te melden, u kunt er uw verhaal kwijt en overleggen hoe u er eventueel mee verder kunt als u dat wilt. Het meldpunt registreert uw klacht en geeft dit door aan het provinciale bureau. Als u daarmee instemt, bekijkt de ADV

wat de mogelijkheden zijn om uw klacht aan te pakken. Welke wetten of regels zijn overtreden, is er bewijs, is bemiddeling mogelijk, wat vindt de andere partij ervan en in het uiterste geval, wat zijn de mogelijkheden van een juridische procedure?

Ook als er verder niets aan uw klacht gedaan kan worden is melden toch belangrijk. Zo kan er een beeld ontstaan van de omvang en plaatsen waar discriminatie voorkomt en wie er vooral last van heeft. Denk dus niet dat er toch niets mee gedaan wordt, elke melding telt en wordt serieus genomen.

Waar kunt u naar toe met uw klacht?

In uw gemeente kunt u terecht bij het plaatselijke discriminatiemeldpunt. Adres en telefoonnummer staan vaak in de gemeentegids of zijn bij de gemeente bekend. De gemeente behandelt uw klacht niet zelf om mogelijke vermenging van belangen te voorkomen. Zij verwijst u door. U kunt ook zelf contact opnemen met het kantoor van de provinciale Anti Discriminatie Voorziening. In Limburg is dat het ADV Limburg.

Contactgegevens Looiersgracht 4, 6211 JK Maastricht / Buitenop 8, 6041 LA Roermond • T 0900 2354354 • E meldpunt@advlimburg.nl
W www.advlimburg.nl • U kunt ook een anonieme melding doen.

Preventie en voorlichting

Hebt u zelf geen klacht maar denkt u dat ergens regelmatig discriminatie plaatsvindt of wilt u dat er preventieve activiteiten of voorlichting gebeuren dan kunt u ook hiervoor terecht bij het ADV Limburg. Daar is ook foldermateriaal beschikbaar als u anderen van het ADV op de hoogte wilt stellen.